

brugelige. Lad de Andre nu træde op paa samme Maade, og ikke blive staaende ved at sige: „Vi ere misfornøiede“; men lad dem sige, hvad det er, de ville, saa skulle vi komme til at domme om Sagen. Thi, hvad vil da ssee? Da vil en heel Deel sige: „Vi ville igjen have Standsmæssigheden indført, vi ville have Valg efter Stænder“; men da vil der være Ti for Gen, som ville tilraabe dem: „Nei, det vil i e vi ikke have!“ — det vil den ærede Minister saae at see. Der vil ogsaa være Andre, som sige: „Vi ville ikke have Standsmæssigheden, men vi ville have Hartkorsretten, de Mænd, som besidde Meget, skulle kunne have en afgjort Andeel i Valgene“; da vil man komme til at svare dem: „Lad disse Mænd, som besidde Meget, ophøre med deres Selviskhed, lad dem ikke af deres Besiddelser indblasas en saadan Følelse, da ville vi vælge dem, thi vi behøve dem, vi trænge til dem“. Det maa den ærede Minister vel lægge Mærke til, at de, som for Diebliffet synes ved nærværende Valglov at være udelukkede fra Deeltagelse i Forhandlingerne her, have udelukket sig selv, og de ville blive at være udelukkede, saalænge de saae Udsættelse i denne Retning. Afstær denne Udelukkelses-Grund, og Sagen vil forandre sig. Glem ikke, at her er en Deel af Befolkningen i Landet, — og det er den store Deel af den — som for ikke lang Tid siden var disse Folks Tralle, det er denne store Deel af Befolkningen, der nu begjærer sin Andeel i Herredømmet. Det er ogsaa et simpelt Selvsforvar, som ligger heri. Den ærede Minister træde i Spidsen for Forandringer, som kunne føre til et andet Forhold imellem disse Samfundsklasser, da vil den ærede Minister see, at der behøves ingen Valglovsforandringer, for at skaffe alle de Omændringer, som han ønsker. De Herrer, som kaldes de forstandigste, synes ikke om os, som sidde her; de agte os ikke for modne til at handle her. Om Endeel af dem vil jeg sige: naar de skulle handle med os, kunne de ikke følge med; jeg vil ikke slaae Brag paa dem, men paa staae, at, have de den store Dygtighed og statsborgerlige Fortjeneste, ikke Selviskhed og Egenkærlighed, saa lad dem ikke sætte deres Lys under

en Skjeppe, men lad dem tjene Offentligheden aabent og for Alvor, og de ville sidde her og gjøre deres Gjerning og vise, at de kunne gjøre noget Bedre end vi. Den ærede Minister vil, troer jeg, naar han vel vil overveie dette, naar vi mødes til tredie Behandling, komme med noget mere indskrænkede Forlangender og gjøre dem mere positive, og jeg er overbevist om, at, naar han kun vil fastholde, at Valgret og Valgbarhed ikke kan udgaae af Grundloven, ville vi kunne enes om Meget.

Formanden: Rigsdagsmanden for Veile Amts 3die Kreds har Ordet.

Hjort: Jeg frasalder Ordet.

Lindberg: Jeg indrømmer visnok, at den nærværende Valglov, som alt Mennekeligt, har sine Ufuldkommenheder, og jeg indrømmer ogsaa Muligheden af, at en Deel af vore Medborgere ønske en Forandring deri; men jeg troer, at det er fuldkommen rigtigt, at, naar der skal foretages en Forandring, det da maa ssee paa den i Grundloven foreskrevne Maade. Det er en saa vigtig Sag, at man skal give sig Tid og Stunder til at saae den vel overlagt. Jeg er ogsaa overbevist om, at dette Thing vil blive enigt om at bevare den Grundsaetning, at der ikke maa foretages Forandring i vor Valglov, uden det sseer paa grundlovsmaessig Maade; og, just fordi jeg er fuldkommen overbevist herom og kan slutte mig til de Udtalelser, vi have hørt idag af flere ærede Medlemmer af Thinget, skal jeg ikke opholde Tiden, men kun hertil slutte min Forstikring om, at jeg skal stemme for, at Grundloven ikke skal undergaae andre Forandringer end dem, der i høi Grad ere nødvendige, for at naae den Fællesforfatning, som tilsigtes af Regjeringen.

J. A. Hansen: Ja, jeg skal ogsaa indskrænke mig til at erklære med den ærede Ordfører, at vi blive staaende. Dette var den ærede Ordførers Ord; og jeg troer, at det ærede Folkethings Flerhed vil vise, at det er dets Alvor, at blive staaende. Her gaae vi ikke. Jeg skal blot tilføie en lille Bemærkning med Hensyn til den Maade, hvorpaa den ærede Minister har udtalt sig om os, der her sidde i Folkethinget. Han har sagt, at de Erklæringer, han hørte her fra os, tillagde han ingen Vægt, fordi vi vare fremkaldte som